

Locika se zadívala na koše plné jídla, které jí připravila královská kuchařka. Lišácky se usmála, vytáhla z brašny rybářský vlasec a zamířila k potůčku. Byla šikovná a brzy se jí v síti mrskaly tři ryby.

Locika se usmála. Nemohla se dočkat večere, kterou si připraví sama. Určitě to bude neskutečná dobrotá!

Locika nemarnila čas. Vypřáhla koně a začala sbírat naplavené dřevo na oheň. Za krátkou chvíli měla vedle ohniště úctyhodnou hromádku. Postavila z větví hranici a třením dvou dřívek o sebe vykřesala jiskry. Suché dřevo rychle vzplálo a veselé plamínky vykouzlily Locice na tváři široký úsměv.

